

Arkiv 18

juli-augusti 2010

en hel del sköna dagar trots både frys- och datorkrascher

Dagens tankar", "Dagsländor", "Nästan-bloggen" – rubrikerna har varierat genom år och hemsidor. Är nu inne på min tredje sida, "om smått och stort". "Man" har bett mig att låta texter och Dagsländor följa med till nya sidan. Så vill jag också ha det själv. Bara enstaka inlägg lämnades kvar.

Enklaste sättet var att konvertera till komprimerat pdf-format. Trots många nackdelar. – Interna länkar fungerar inte och miniatyrbilder blir inte klickbara. Ett separat fotoalbum blir nog aktuellt. Ordningsföljden är bloggans, dvs de äldsta inläggen sist. Synd att inte alla gästbokskommentarer kan följa med.

31 augusti

Sista sommardagen

September är ju första höstmånaden, och precis så känns det också. Slutodlat, och i princip slutblommat. Det varnas för frost i morgon natt.

Tomatridån i gröna rummet är nedtagen, här är de sista som inte hann mogna på plats. Goda körsbärstomater. Eget frö för fjärde året. Skörden blev riklig.

I morgon tas de växter in, som ska övervintra. Hann inte idag. Dags också att ställa undan altanens möbler, kassera en del och att lova mig själv att ge de resterande ett bättre och mer inljat liv nästa sommar!

Jag BORDE ha målat altanracket. Verkligen. Nu får jag leva med avskavd färg. Men nästa vår, då...

Inser också att jag framför mig har en stor utmaning. Ett nytt layoutprogram (för framförallt trycksaker) á nästan 12000 kronor! Jag betalar det inte själv, men av någon anledning tycker "man" att jag är värd ett modernare program än mitt 25-

åriga PageMaker.

Kan säga att jag bävar. Jag är ju pensionär, och jag avskyr egentligen att behöva konfronteras med ständigt uppdaterade, förändrade och alltmer komplicerade både apparater och program.

Jag tänker inte köpa och använda det nya programmet på den nu aktuella trycksaken, behöver säkert tid att lära mig. I lugn och ro. Tror det kommer att sväras en hel del här i huset!

Märkligt med "utvecklingen". Allt går så rasande fort. Undrar ibland om det inte snarare handlar om "inveckling" i stället för utveckling. Och framförallt om ökad sårbarhet.

Jag har t.ex. trots ganska stort mentalt motstånd övergått till att sköta en god del av mina betalningar på nätet. Lagom roligt, när ePlusgirot under två, möjligen tre dagar inte fungerade!

Jag tror aldrig att världen upplevt ett sårbarare samhälle än nu. Och samtidigt ett mer tillitsfullt!!!! Ja faktiskt, tillitsfullt.

För det är det som det handlar om. En fullständigt fanatisk tro på den digitala tekniken. Bland annat. Förtröstan och blind tro är vad det handlar om. Tror jag.

Det här inlägget håller på att dra iväg, men jag läste just en skrämmande rapport om bin. Om hur de minskar, om att man inte vet varför, att man misstänker att bl.a. strålning från mobilmaster och liknande kan ha en inverkan (gissa vad telekomindustrin säger om det!!)

Men - vad vet vi egentligen om den trådlösa teknikens inverkan på sikt, på växter och djur. Även på människan. Ingenting! I själva verket.

Men just nu tänker jag inte ägna mig åt domedagstankar. Jag tänker ta en kvällspromenad med Kasper! I nästan-höstmörkret!

Här satt han i eftermiddags och tittade ut över sina domäner. Han hade just kommit hem efter ett efterlängtat besök hos Mollie. 😊

Om en timme är det 1 september. Och då är det verkligen höst, för det säger almanackan.

28 augusti

Spretigt

Livet går lugnt vidare, utan stora åthävor och äventyr. Ett odramatiskt styrelsemöte passar väldigt väl in i bilden. Total enighet i alla frågor! Kära nån och kors i taket... Väldigt enkelt att skriva protokoll. Mötet gällde området där jag bor.

Enda bekymret var viss oro inför vinterns snöplogning - men även det ordnar sig. Vi får snöröjt, och med tanke på vem som kommer att göra det blir jobbet suveränt bra gjort. Även om vårt område bara får prioritet nr 3. Helt okej, så har det varit tidigare också. Den som prompt måste ha ut bilen på morgonen när det väntas en halvmeter snö under natten får parkera uppe vid bommen! Den sammanlagda väglängden inom området är nästan 5 km.

Hösten är på väg, ja faktiskt är den redan här. I natt sjönk temperaturen till 5 grader. Dags att ta in de flesta växter. De små citrusträden t.ex. klarar inte kyligare nätter. Det blir trångt, som vanligt.

"Glasrummets" tomatridå måste tas ner. Nästan alla tomater (massor blev det!!!!) är uppättna, de som fortfarande är gröna får mogna efter inne.

Oj så mycket jag inte hunnit, av det jag tänkt. Gäller att se förlåtande inte bara på andra, utan även på sig själv! Fast helt lätt är det inte.

*Undrar förresten om någon mer än jag är urlless på allt som har med val att göra!
Undrar om någon mer än jag funderar över politikernas överbudspolitik. Själv tycker jag den är närmast löjlig!*

Men det är trots allt skönt att leva i ett land där politiken kan betecknas som "löjlig". Tänk, i så många andra länder den i stället är fruktansvärd!

Tycker förresten det verkar som att om USA inte passar sig, så blir även Amerika ett svårt land att leva i. Säg idag på Rapport ett inlägg om motståndet mot Obama. Motståndet mot de reformer han genomfört. - Skrämmande.

Nu har här spretats nog för idag. Sängen väntar!

26 augusti

Vänner - och vart försvinner sommaren?

I dag, som så många gånger förr, blir jag så lyckligt glad över att man kan få nya vänner så här pass sent i livet. Riktigt goda vänner. Vänner som har största förtroende för varann. Vänner som kan berätta sådant för varandra som man aldrig tidigare kunnat/velat/vågat tala med någon annan om.

Det är oerhört mycket värt. Det är stort.

"Vi tanter" har träffats hemma hos mig idag. Det känns som om vi känt varandra i många fler år än vi faktiskt gjort. "Vi är viktiga", enades vi om. "Väldigt viktiga. Så olika vi än är."

I dag har jag eldat lite grann i kaminen. Första gången sedan i försomras. Hösten nalkas! Med bokstavliga stormsteg.

Märkligt, men det känns faktiskt ganska okej. Även om jag gärna hade haft sommar åtminstone någon månad till. Men vem vet, den kanske gör ett nytt besök innan den går i ide.

Vart tar en förfluten sommar egentligen vägen? Något att fundera på? Nja, verkar kanske lite meningslöst.

Men lite av den finns i alla fall bevarad i växternas frön. Finns där i koncentrat, vilande. Kanske hela sommaren dragit sig tillbaks ner i jorden, och ligger där och vilar och förbereder sig och samlar kraft tills det är dags igen.

Vem vet.

Det finns en hel del att fundera kring, en kväll i slutet av augusti. Undrar förresten om jag ska tända en ny brasa. Ja, det ska jag nog. Och sedan en sen kvällspromenad med Kasper.

19 augusti

Trevlig intervju - men till vad nytta?

Hade i går besök av en förhållandevis ung kvinna som på uppdrag av kommunen undersökte "tillståndet" för kommunens äldre invånare. Jag fick inte riktigt klart för mig varför. Förutom att man vill jämföra människor som bor i själva tätorten och de som bor "på landet".

Jag var mest nyfiken. Blev också aningen road då hon försökte tala om för mig hur jag borde äta, enligt gängse rekommendationer.

Det var en trevlig kvinna. *Snälla, sa hon, kan vi inte sitta här ute i "glasrummet"!* Bland växter och takhöga tomatplantor.

Så där satt vi. Ganska trångt. Den enda timme hon avsatt blev nästan fyra. Vi började *samtala* så småningom, och hon slutade anteckna så förfärligt mycket. Slutligen sa hon, att *jag skulle kunna sitta här hur länge som helst, åh, så bra jag trivs, men nu måste jag väl ändå åka.*

Men sedan stod hon kvar ytterligare ganska länge på gårdsplanen. Hon gillade förresten Kasper också, och hade själv katter.

Ändå undrar jag - hur mycket blir det kvar, när det ska göras statistik av alla de hundratals samtal som underhand kommer att äga rum. Ett genomsnittligt antal motionstimmar per dag? Antal måltider? Hur många procent äter en ordentlig frukost (enligt Socialstyrelsens rekommendationer, alltså).

I själva verket - är det inte så att en sådan här undersökning bara medverkar till att göra "bilden av pensionären" ändå mer stereotyp?

Av det flera timmar långa samtalet kommer högst fem minuter att kunna behandlas statistiskt. Till vilken nytta, för övrigt? Ingen alls, tror jag!

Men det var i alla fall några trevliga timmar, och jag kan nästan förstå att hon hade velat stanna längre.

En annan rolig sak - när jag tankade bilen på hemväg från en koll hos tandläkaren (utföll till belåtenhet) gick jag in på macken för att betala.

En ung, snygg, storväxt kille med yvigt hår tittade på mig och sa "*men ser du egentligen nåt med allt det där håret som hänger fram i ansiktet? Jag menar, det är väldigt snyggt, men är det inte irriterande, jag tycker själv att det kan vara det ibland*".

Helt plötsligt kände jag mig cirka 40 år yngre, hehehe...

Satt där och småskrattade i bilen på väg hem, och undrade om jag verkligen ska bry mig om att klippa mig.

Ibland behövs inte så mycket för att göra en bra dag. Och som grädde på moset - ett helt okej kollbesök hos tandläkaren. Möjligen i omvänd ordning, men jag är inte säker.

17 augusti

En skön dag - regnet kom inte förrän på kvällen

Väninnan - tillika Mollies matte - bor fint. Området heter Skogsbrynsbyn, och det säger väl allt om läget. Fina och originella kedjehus, tvåvånings. Till lägenheterna på andra våningen går en utvändig trappa. Balkong har alla lägenheter, även de mindre, åt två håll.

De som bor i marknivå har både en liten plätt framför huset att plantera på och

göra vacker, och dessutom en rejäl tomtbit på baksidan. Det är från den jag tagit bilderna. Om jag skulle bo i lägenhet, då ville jag bo precis så här! Det är kor som anas längst bort i hagen, nära ladugården.

Huskropparna - de är ganska många - smyger sig utefter ett skogsbryn. Skogen sköts så vackert, gallras och hålls klart människo- och strövvänlig. Dessutom släpps kvigor och sinkor på bete både där och i hagarna. Inga dåliga naturvårdare, minsann! Hörde att man på gården funderar på att skaffa får också.

Då blir hagar och randområden ännu vackrare.

Har ni tänkt på att vackra övergångar mellan åker och skog numera blir allt mer sällsynta på landsbygden. Skogsbrynen, de betade hagarna. Det där landskapet som vi älskar. Ställen där det växer blåklockor och prästkragar, mandelblom, styvmorsviol, gullvivor, kattfot och veronika. Och smultron! Där finns lövträd också, i Sörmland stora ekar. Slån. Nyponrosor. En och annan vildapel.

Så ser det ut hos Susanne och Mollie.

16 augusti

Hetta och sig återhämtande apparater

Långt bloggstopp, det här! Men inte ett överksamt. Utom de dagar då värmen slog till igen, med full kraft. Vid 30 grader både ute och inne såg det ut så här!

Bakom mig (och Kasper) är altandörren öppen. I fonden syns ytterdörren öppen. Härligt tvärdrag! Förstärkt av en fläkt ovanför mitt och Kaspers huvud! Jag sitter i en fåtölj och läser..

Alla djuren upptäckte var i deras värld den allra skönaste platsen fanns, denna heta dag. Dvs Petrus valde att hålla sig fyra meter ifrån oss, i skuggan på "berget" alldeles framför yttertrappen.

Nu är värmen mer normal, i går kväll blev det till och med lite kyligt att sitta ute vid 9-tiden. (Firade ett födelsedagsbarn.)

I övrigt går livet vidare. På gott och ont. För min del mest gott. Trots datorstrul och bildjox.

Tror ni att apparater har en själ? Det tror egentligen inte jag, inte alls, men ibland undrar jag faktiskt!

När jag för någon tid sedan hotade att slänga ut min snart antika stereoanläggning - då började den plötsligt fungera igen! (Men inte förrän jag inköpt en ny, mindre mojäng.)

Samma sak har hänt med min TV (fast där hann jag inte köpa en ny).

I dag hände det igen, med min gamla färgskrivare! För ett halvår sedan köpte jag äntligen nya färgpatroner till den. Den svarade med att vägra fungera. Envetet i ett par månader. Sedan dess har den bara stått där, och nu skulle den till sällare jaktmarker, dvs till Tveta Återvinning.

Först bara en sista koll - OCH DÅ FUNGERAR DEN!!!

Så synd, att det inte fungerar likadant med min frys! Trots att jag kollar ibland...

Jag menar - kan skrivare och radio och teve tillfriskna - varför skulle inte också en frys kunna göra det??? Har jag kanske inte skrämt den tillräckligt - tror jag nu ska gå ut i köket och tala allvarsord med den. *"Du får en vecka på dig, men sen åker du ut!!! Om du inte skärper dig!"*

Jag lovar att berätta hur det går!

7 augusti

Learning by doing...

... visst låter det bra! Det är bara det att när man väl lärt sig så får man fortsätta leva med sviterna. Om teorin tillämpats i praktiken, alltså.

Fast visst har jag lärt mig. Lärt mig hur jag BORDE gått tillväga med mitt bildkaos. Så dags nu!

Förutom att jag skapat ett ännu värre kaos än tidigare (dags för omorganisering redan nu!!!!) så har jag säkert även sakat en massa bilder jag kommer att sakna.

Inte för deras briljans, hehehe, utan för att de hade något att berätta för just mig. Fast i ärlighetens namn - de flesta slängda fick bara vad de förtjänade. Dessutom har jag fortfarande kvar MASSOR av värdelösa bilder, "dagsbilder" som bara hade något att berätta just då de tagits.)

Aldrig anade jag väl hur många mappar och undermappar jag skulle behöva för att "sortera".

Så här BORDE jag ha gjort - andra till eventuell lärdom:

Jag borde ha sparat rubbet, på ett externt minne. DVD eller USB.

Därifrån skulle jag i lugn och ro plockat tillbaks vartefter. Skapat några viktiga och adekvata mappträd, och plockat dit en och annan bild då jag ansett den särskilt bra, eller åtminstone ändamålsenlig, roande eller nostalgisk. Som t.ex. alla Kaspers valpbilder.

Då hade jag haft ett kaos nånstans som jag sluppit både se och rota i (utom just när jag ville det). Och så skulle jag haft ett fint och snyggt och välordnat bildbibliotek på datorn.

Efter att ha tillbringat en rent fruktansvärd massa vackra sommartimmar vid datorn så är det precis vad jag ska göra med det nuvarande resultatet! Lägga över det på en extern enhet, och plocka tillbaks vartefter!

Annat jag måste lära mig:

Att behålla "årgångarna"! Åtminstone när det gäller djur och människor. Det har jag inte gjort, åtminstone inte genomgående.

Att spara originalbilderna, inte de små och väldigt lågupplösta varianterna som publiceras i bloggar eller dagsländor. Något jag alltför ofta missat.

*Håhåjaja - men det är förstås aldrig för sent att hoppas på en dag i morgon också!
En dag när man kan göra lite bättre ifrån sig.*

4 augusti

Om någon undrar...

... vad jag gör i stället för att nästan-blogga, så syr jag INTE kaftaner. Inte än. Jag försöker bringa reda i alla tusentals osorterade bilder! Ambitionen är att slänga minst 75 procent av dem, och att hitta ett system som gör att jag kommer att återfinna resten i just de mappar där jag letar efter dem!

Men vetetusan om jag lyckas. Risken är förstås att jag bara ställer till ett ännu värre kaos. Fast det är för sent att ångra sig, nu när jag snart har hunnit halvvägs. Och jisses, så mycket jag slutgiltigt slängt! Bilder typ de här, sex brevlådor som efter det här inlägget raskt förpassas till papperskorgen.

Men *kanske* att jag ändå sparar den bedagade ekorrlådan... *Kanske* också "36-an" som säkert är charmigare nu än då den var nymålade. Tror i alla fall jag. - Men herregud, jag *hade* ju bestämt mig för att kasta allihop!!! Det gäller alltså att snabba sig, innan vankelmodet sätter in!

I alla fall är det rätt skoj i verkligheten, att se alla olika lådor. Min egen är i sammanhanget den tristaste bland de trista - kanske jag borde byta ut min gröna plastgrej mot åtminstone en röd...

Den här bilden vet jag i alla fall att jag inte ska kasta
(även om jag inte gör den klickbar här).

Inte heller kastar jag den här, på sätt och vis dimbildens raka motsats.
Tycker den funkar även i detta lågupplösta hemsidesformat.

30 juli

Idealplagget...

Från värsta, värsta värmen till en öppen himmel överfull av regn, och en vinande snålblåst. Svensk sommar. Och stackars, stackars mina pelargoner därute i vätan, totalsabbade blommor som ser ut som gråsvarta spöken.

Datorn börjar åter ta plats i mitt liv. Finns mycket att läsa ikapp. Svär en del över att ett av mina favorittypsnitt inte längre går att hämta ner! Ett specialgjort. Nåja, jag överlever. Alla förlorade länkar - jag tycks faktiskt överleva utan dem också!

Har petat undan vägen till den mest undanskymda plats jag kan hitta. Tror jag ska ge mig ut och leta tyger, lämpliga att sy kaftaner av! Ett förträffligt plagg. Jag har en, men tygets mönster gör den till ett strandplagg på nån semesterort i Söderhavet. Eller så.

(Ha!! När jag just letade kaftanbilder på nätet avvärdade mitt nyinstallerade antivirusprogram ett hot, en trojan! Ett gratisvirusprogram har jag nu, [Avast!](#), installerat av Magnus. Det är BRA, lovade han. Minst lika bra som det han installerat hos mig tidigare. Före kraschen. Tycks så.)

Här ett par kaftanbilder av alla de jag hittade. Ser garanterat svala och sköna ut, men det är klart, för skogspromenader lämpar de sig nog inte. De kan ju göras lite kortare, förstås.

Fasiken, jag tror banne mig att jag SKA sy mig en kaftan!!! Får leta tyg när jag ger mig av till "stan" för att shoppa en ny kyl- och frys. Endera dan.

Drömde i natt att *kyl*en inte gick att stänga ordentligt, och att alltså ytterligare livsmedel var helt förlorade. Ska kanske tas som en varning! Jisses, inte fler krascher nu!

Ibland öppnar jag en eller annan liten bok med aforismer och ord att begrunda, de små böckerna står i hyllan bredvid datorn.

I dag slog jag upp det här, av François de Rochefoucauld:

*Man bör inte döma en människas förtjänst
efter hennes stora egenskaper
utan efter det bruk hon gör av dem.*

Så är det nog.

28 juli

Efter kraschen

Först - köpte ett program från Uniblue som skulle snabba upp min dator! Programmet ville rensa bort över 4000 onödiga filer. Okej, det är väl sånt som samlar sig i en två år gammal dator.

Följden blev att bara enstaka webbsidor gick att öppna. T.ex. bloggar på Bloggplatsen. Men bara dom. Samt det egna forumet Praterian. De allra flesta sidor fungerade emellertid inte. Kunde inte läsa e-post. Felmeddelanden dök upp. Viktiga filer saknades, sa dom.

Jag kallar på hjälp, via telefon eftersom hjälpen befinner sig på semester. Fick rådet att spara det mesta, och använda min rescue-cd för att återställa fabriksinställningar.

Gjorde så. Följde alla anvisningar. Resultat - totalkrasch!! Något fel på den jädrans skivan!

Hjälpen (som heter Magnus) reste hit från semesterstugan. Jobbade intensivt i många timmar. Letade. Provade. Sökte igen. Lyckades. Installerade mitt äldre XP, i stället för det operativsystem som ursprungligen fanns i datorn. Mitt gamla XP är segare, men helt okej i nuvarande läge.

Nu fungerar det mesta, även scannern. Men mycket letande efter "nödvändigheter" återstår.

Mina reaktioner efter kraschen:

Frustration och ilska. Du SKA fungera, och Jävla förbannade Uniblue... som jag till och med BETALAT för!

Uppgivenhet! Herregud, jag kan ju inte göra NÅGONTING ALLS utan dator!!! Jag kan ju inte ens skriva nåt själv! Nästa stadium en äkta depression? Ja, säkert!!!

Förvåning. Ett par dagar senare "Va, är klockan bara 11? Jag har ju redan hunnit med massor!!!?"

Va kul! Syrran kommer oförhoppandes på några dagars besök. Måtte bara Magnus hinna före, eftersom de kommer att husera i samma rum! Kontoret/gästrummet/datorrummet.

Lättnad. Magnus hann, syrran kom, vi gjorde utflykter, bjöds på grillfest, åt och drack gott, pratade, fnissade. Vaddå dator!!!? Ett sånt onödigt påfund...

Eftertänksamhet. Syrran har åkt hem. Tar datorn möjligen för mycket tid? Är den ALLTFÖR viktig? Blogga eller inte blogga - det är frågan.

Slutsats: Datorn TAR mycket tid, liksom att blogga, ta bilder, kommentera och svara i gästboken. Är det värt tiden?

Tillsvidare gällande slutsats: Okej, det är ju så himla trevligt med en massa bloggkontakter, och Kasper - hehehe - skulle ju bli så ledsen om dom försvann... Vi fortsätter, om än i tämligen lugn takt.

Datorn får även i fortsättningen fungera till nöje, och inte bara som nyttigt arbetsredskap!

Så - vi ses!

Förresten så hittade jag för ett par dagar sedan den här kamraten - nåja, något som tidigare inhyst en av mitt hus okända invånare. Puppen satt på en elsladd i hallen. Har den manne inhyst den nässeljäril som vilset flög omkring i huset för ett par dar sen?

16 juli

SMHI - fel, fel, fel!

Inte så varmt som 30 grader någonstans i landet idag, sa SMHI. Men då ljög dom för det var det hos mej! Nästan 31 grader.

Det som händer på hemsidan, det händer hos Kasper. Jag blir totalt tom i huvudet, så tur att i alla fall den lille filuren finns. Min fina lilla kompis, som ligger här vid mina fötter. Och väntar på en liten tur åtminstone ut på tomten nu när det äntligen är svalt och skönt. En "nattatur". Klockan är ordentligt över midnatt, så egentligen är det den 17.

Frågan är - ÄR huvudet tomt? Så känns det ibland. Eller är det fullt, men innehållet så totalt osorterat att det mest liknar en sorts sörja? Omöjlig att plocka något vettigt ur?

Se där, en fråga att ta med sig ut i svalkan kanske?

(Hoppas att inte SMHI ljuger om i morgon också! För DÅ ska även min del av landet få rejält med blixn och dunder och dessutom en hel massa regn, säger dom. Framåt kvällen. Hoppas, hoppas, hoppas!

11 juli

Mitt brutna löfte

Härmed bryts ett löfte. Jag gav det i vintras, en morgon när temperaturen under natten krupit ner till 28 minus. Jag lovade att när sommaren kom skulle jag aldrig klaga över värmen! Men det var då det.

Nu, klockan 1 på dagen, visar termometern 32 grader. På norrsidan, dit solen aldrig når. Dagens kulmen är erfarenhetsmässigt inte alls nådd ännu.

Regn och åska "drabbar" Västsverige, men här i öst, här blir vi utan.

Får väl avge ett nytt löfte - lovar härmed att aldrig klaga i vinter, hur kallt det än blir...

I går hade vi "bloggparty" för hundar i Skottvång. Där firades formliga orgier i korv och köttbullar. Läs hos Kasper!

På morgonen lämnade jag dörren till frysskåpet på glänt. Inte så smart, i synnerhet inte under en av årets varmaste dagar. Upptäckte fadäsen först vid 17-tiden på eftermiddagen. Efter ytterligare fyra timmar upptäckte jag att frysen överhuvudtaget inte fungerade längre! Den hade väl dött av överansträngning?

Vid det laget flöt det mesta. Här gällde att laga till och rädda vad som räddas kunde. Den gamla-gamla ärvda reserven i källaren sattes på. Så dags då. Men än värre hade det förstås varit om inte ens den hade funnits.

Men ganska mycket slängdes. Kommer att dofta om min soptunna närmaste tiden, den töms inte igen förrän om drygt tre veckor. Vill faktiskt inte tänka på hur t.ex. räkorna kommer att lukta framöver. Även om de är inplastade.

Ny frys måste inköpas. Inte roligt, och inte billigt! Tills dess blir det att hasa runt huset ner för "berget" och in i källaren för att hämta t.ex. lite nyinköpt glass. Känns jobbigt.

Är man bortskämd, eller är man bortskämd...

Men några trevliga timmar i Skottvång blev det, en tradition som jag hoppas vi uppehåller. *Men nästa år ska frysdörren vara stängd!!!*

7 juli

Vartill en typometer duger

En typometer användes på den tiden det fanns layoutare, sättare och typografer som "jobbade för hand", när cicero var gällande mått (inte millimeter) och när tecken räknades manuellt och utrymmet den tryckta texten skulle ta uppskattades (faktiskt ganska noggrant) med hjälp av just en typometer. Jag har en sådan relik (från 1970-talet) i min ägo. En halvmeterlång, av metall.

I vintras mätte den snödjup. [Klicka här](#), så ser ni de översta centimetrarna.

Nu är den perfekt att klia sig på ryggen med! Där broms eller mygg eller vad det nu kan vara har hälsat på.

5 juli

Klipp, klipp, klipp...

Ha! En av marodörer oupptäckt liten rosenbuske, inne bland en massa annat snårigt och risigt, har några knoppar kvar! Kan säga att det doftar ljuvligt, det var doften som vägledde mig.

Ni fattar va, att klippning på min mer än halvilda hasseltomt inte har någon som helst likhet med klippning av en normal gräsmatta!

Det gäller att spara öar. Här gjorde jag halt.

Ibland tänker jag att naturen ska få ha sin gång. Men var ska då jag ha *min* gång? Det funkar inte att ha en tomt där allt gräs når upp till knäna. Dessutom - allt gräs är *inte* vackert.

Det funkar inte att klippa för tidigt heller, blåsippor och vitsippor måste få tid att gå i vila. För blåsippornas skull måste dessutom klipparen vara högt ställd. Nödvändigt för övrigt, av den enkla anledningen att min sluttningstomt är synnerligen "bucklig". Lite stenig och "stubbig" också.

Trimmer kräver räfsning efteråt. Det gillar inte min rygg. Därför knölar jag mig fram även där det egentligen inte är möjligt, med klipparen som har uppsamlare. Åh, vad jag tycker om den!

Och åh, vad fint det blir efteråt (när man inte har högre ambitioner än mina...). Och det har man ju inte, när man är jag.

Apropå ingenting - hörde att man kommit underfund med att kvinnor som stressat i sin mitt-i-livet-period löper 65 procent större risk att drabbas av demens senare i livet.

Jaså. Jaha.

(Funderar förresten på att i alla fall köpa den där poolen åt Kasper, trots hans vägran att bada i balja. Men först ska jag leta i en av bodarna. Hade jag inte liten pool åt barnbarn, en gång...?)

2 juli

Mer uppätet

Minsann inte nog med penséer och violer (se föregående inlägg). Nej då, rosenknoppar, flox, till och med riddarsporre! Uppätet respektive toppat. Även en del andra växter som jag just nu inte kommer ihåg namnet på. Jag har inte många odlade växter kvar på tomten, och alla rabatter är igenlagda. Enstaka förvildade rester finns - eller snarare fanns - kvar.

Varför äter dom förresten inte lupiner! Borde väl vara näringsrikt och bra, och dom skulle jag gärna bjuda på!

Det som inte äts av ovanjordiska djur välts överända för rötternas skull av några okända grävare. Sork? Grävling?

Håhåjaja. Jag vill visst att både harar, älgar och rådjur ska få finnas, liksom grävlingar och till och med sork, men jag ville inte ha dom på min tomt! Här finns ju hur mycket mat som helst, ute i naturen!!!

Mitt lilla äppelträd ville förra året ge mig en del äpplen - men tji fick vi. En morgon när jag kom ut var vartenda nästan-moget äpple borta. "Hälge was here", meddelade det nu fruktlösa trädet....

Jag ville så gärna ha de vackra, gammaldags blekrosa rosorna kvar. Dom växer bland högt gräs, överlever precis hur mycket icke-vård som helst, men inte rådjursattacker. Men jag minns att de doftade ljuvligt. Här en bild från ett annat år.

Har läst nu - blodmjöl, ammoniak och vatten samt oasis på pinnar, det ska tydligen kunna hjälpa. Men det får väl bli ett annat år, nu är det ju redan kört.

Äsch, inte är jag fullt så bitter som det verkar, men faktiskt rätt ilsken!!! Så fruktansvärt irrationellt! Dags för lite självstudium, tror jag!

En intressant fråga - varför vidtog jag inte förberedande motåtgärder INNAN "marodörerna" slog till? Jag menar, det är ju inte direkt första året. Frågan är

alltså mot VEM ilskan egentligen ska vändas. - Okej, jag lämnar datorn nu och drar mig tillbaks och skäms en stund.

[Upp](#)

[Gamla hemsidan finns kvar t.o.m. våren 2012. Men den är övergiven sedan juni 2011.](#)